

Günay SƏMA ŞİRVAN

"Ulduz" jurnalının redaksiya heyətinin üzvü

HƏYAT KİTABINI ÖZÜ YAZANLAR

Bəzən mənə elə gəlir ki, biz hardasa, həyatı yazılmamış roman, romanı oxunmamış adam olaraq kitaba bənzəyirik. Öz məzmunumuzu dərk etməkdə çətinlik çəkir və hardasa, bir kitab kimi "üz qabığımızın" lazımlı oxucunu cəlb edəcəyinə ümid bəsləyib öz rəfimizdə tozlanırıq. İstəyirik ki, bizə vicdanla və ehtiyatla yanaşsınlar, sonra isə qorxuruq ki, birdən daxili aləmimiz belə yanaşma üçün kifayət qədər maraqlı olmaz.

Və şansımız gətirsə, bir dəfə kimsə bizi kitabımızın vərəqlərinin cırığına, səhifələrinin oxulanmasına baxmadan birnəfəsə oxuyacaq. Bəlkə də, xoşladığı yerə bir yaddaş kağızı qoyub, bağlayacaq. Sonra bütün günü düşünəcək ki, işini tez bitirsin, sevimli kitabının səhifələrinə qayıtsın.

Yəqin, bizdən çoxu başa belə düşməyəcək ki, səhifələrimiz öncə ağdı, heç bir yazı yox idi, hər şey zamanla yarandı. Biz – bizim kitabımızı əlinə götürənlərin əksindən ibarətik. Və bütün ömür boyu gözləyirik ki, nə vaxt oxucunun süjeti bizim janrımızla üst-üstə düşəcək. Amma realıq

da odur ki, oxucular tez-tez bestseller üstündə baş yarırırlar – kimlərin ki tarixçələri artıq yazılıb... Bəlkə də, buna görə tənhalığı hiss edənlərin öz rəflərini tərk edərək diqqətli Oxucu olması lazım. Diqqətli oxucu olması lazım ki, başqa itirilmiş kitablar rəflərdə tozlanmasın.

Hər sayı ilə ədəbiyyat cameəsinə nəfəs gətirən sevimli "Ulduz"un may sayının redaktorluq məsuliyyəti ağır oldu. İki ilə yaxın əməkdaşlıq etdiyimiz jurnaldan, tanıdığımız ədəbiyyat adamları arasında "insan" sözünün qarşısında adını böyük hərflərlə yazdığımız Qulu Ağsəsdən bu təklifi alanda belə ağır olacağı ağılımıza belə gəlməmişdi. Etimad, inam üçün dərginin baş redaktoruna və kollektivimizə dərin minnətdarlığımızı bildiririk. Hər yazını, hər mövzunu incələyərək seçdiyimiz bu nömrəmizi sərhədlərə sığışdırmamağa çalışdıq. İşığı yerdə buraxmadan qaranlığın üzərinə yeriməyə, karantin stressindən qaçmağa səy göstərdik.

May sayını çapa hazırlayarkən Fərqanə Mehdiyevanın ürəkləri göynədən acı xəbərini aldığımız "O,"ULDUZ" ailəsinin sevimlisi idi. Həyatımız boyunca yaşadığımız ən çətin zamanlardan biri sevdiklərimizi itirdiyimiz anlarda hiss etdiklərimizdir. Acımız, üzlərək keçmir. Kövrək şairimizin xatirəsini anmaq təkcə məslək borcu deyil...

Hamı qədərini, dolayısı ilə həyat kitabını özü yazır. Tozlanması da öz əlindədi, oxunması da. Əgər kitabımızın səhifəsinə bir qara nöqtə (sağlamlıq problemləri, çətin ailə münasibətləri, dostlardan incikliklər və s.) düşmüşsə, diqqətimizi, düşüncəmizi o qara nöqtəyə deyil, səhifənin daha çox hissə tutan ağ yerlərinə (sevgi dolu anlara, eşq qoxuyan günlərə, xeyirxahlıq aşılardan əməllərə və s.) yönəltməyi bacarmalıyıq.

Əziz Oxucu! Əlbəttə, bir nömrədə bütün yazılar bütün maraqları qarşılamaqda aciz qala bilər. Lakin əgər bir müəllif seçimimiz, bir yazımız belə, zövqünüzü oxşaya bildisə, bizi o yazıya, o misraya, o sözə bağışlayın!